

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžz/5/2012
Identifikačné číslo spisu:	3012200267
Dátum vydania rozhodnutia:	16.10.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:3012200267.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a Mgr. Petra Melichera v právnej veci navrhovateľa: O. K., V. Y., Z., Y., proti odporcovi: Úrad vlády Slovenskej republiky, Nám. Slobody 1, Bratislava, o návrhu v konaní o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh z a m i e t a .

Navrhovateľovi právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Navrhovateľ sa návrhom postúpeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na základe uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/57/2012 - 28 zo dňa 4. júla 2012, právoplatného dňa 12. júla 2012 domáhal, aby súd zakázal odporcovi pokračovať v porušovaní práva na inú právnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a prikázal mu obnoviť stav pred nezákonným zásahom tak, že odstráni namietané procesné vady, zruší upovedomenie o postúpení podania č. 961-2/2012/St'-3/OPS zo dňa 18. januára 2012 a ako vecne príslušný vybaví sťažnosť odporcu zo dňa 1. januára 2012.

Nezákonný zásah videl navrhovateľ v nesprávne určenej vecnej a funkčnej príslušnosti, keď odporca nezákonne postúpil navrhovateľovu sťažnosť zo dňa 1. januára 2012, keďže vo veci sa jedná o výkon prenesenej pôsobnosti štátnej správy na samosprávu, ktorá patrí do právomoci odporcu nie primátora.

K návrhu sa písomným podaním zo dňa 14. marca 2012 vyjadril odporca tak, že navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach (ďalej v texte rozsudku len „zák. o sťažnostiach“) je na vybavenie sťažnosti príslušný orgán verejnej správy, do ktorého patrí činnosť, o ktorej sa navrhovateľ domnieva, že ňou boli porušené práva alebo právom chránené záujmy, pričom toto ustanovenie sa primerane vzťahuje aj na sťažnosti, ktoré smerujú proti samosprávnej činnosti orgánov územnej samosprávy. Odporca je príslušný na vybavenie sťažnosti smerujúcej proti vedúcemu orgánu verejnej správy, ktorý nemá najbližší nadriadený orgán verejnej správy, pričom táto pôsobnosť je viazaná na oblasť štátnej správy, na územnú samosprávu sa

nevzťahuje, a teda odporca nebol príslušný na vybavenie sťažnosti smerujúcej proti prednostovi MsÚ Dubnica nad Váhom. V danej veci je vecne príslušný samosprávny orgán obce, v pôsobnosti ktorého je prešetrovanie sťažnosti na činnosť prednostu mestského úradu, pričom v zmysle § 11 ods. 1 zák. o sťažnostiach je orgán verejnej správy povinný vybavovanie sťažností a kompetencie na konanie upraviť vlastným vnútorným predpisom. Nakoľko odporca nedisponoval vnútorným predpisom mesta Dubnica nad Váhom ani informáciami o kompetenciách na konanie v tejto veci, originál podania navrhovateľa zo dňa 1. januára 2012 postúpil hlavnému kontrolórovi mesta Dubnica nad Váhom na zabezpečenie jeho prešetrovania a vybavenia, s tým, aby bol navrhovateľ o výsledku tohto vybavenia priamo písomne informovaný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na konanie o návrhu navrhovateľa na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy podľa § 250v O. s. p. (§ 246 ods. 2 písm. b/ O. s. p. v spojení s § 250v ods. 8 O. s. p.), vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 250f ods. 1, 2 O. s. p., keď účastníci sa k výzve o rozhodnutí veci bez nariadenia pojednávania nevyjadrili, a preto predpokladal, že nemajú námietky. Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 16. októbra 2012 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 250v ods. 1 O. s. p., fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím, a tento zásah bol zameraný priamo proti nej alebo v jeho dôsledku bol proti nej priamo vykonaný, môže sa pred súdom domáhať ochrany proti zásahu, ak taký zásah alebo jeho dôsledky trvajú alebo hrozí jeho opakovanie.

Podľa § 250v ods. 4 O. s. p. súd o takom návrhu rozhodne rozsudkom. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku rozsudku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a lehotu, v ktorej má orgán verejnej správy túto povinnosť vykonať. Povinnosť spočíva v zákaze pokračovať v porušovaní práva navrhovateľa a v príkaze, ak je to možné, obnoviť stav pred zásahom. Ustanovenie § 250u platí rovnako. Súd návrh zamietne, ak nie je dôvodný alebo návrh nie je prípustný.

Podľa § 22 ods. 1 zák. o sťažnostiach, sťažnosť, v ktorej sťažovateľ vyjadruje nesúhlas s vybavovaním alebo odložením svojej predchádzajúcej sťažnosti je novou sťažnosťou proti postupu orgánu verejnej správy pri vybavovaní sťažnosti alebo pri odložení sťažnosti.

Podľa § 22 ods. 2 zák. o sťažnostiach, sťažnosť proti postupu orgánu verejnej správy pri vybavovaní sťažnosti nie je opakovanou sťažnosťou, a to ani vtedy, ak v nej sťažovateľ opakuje skutočnosti z predchádzajúcej sťažnosti.

Podľa § 22 ods. 3 zák. o sťažnostiach, sťažnosť podľa odseku 1 vybaví vedúci orgánu verejnej správy alebo ním splnomocnený zástupca, ak to nie je v rozpore s § 12. Ak sťažnosť vybavil vedúci orgánu verejnej správy, na vybavenie sťažnosti podľa odseku 1 je príslušný najbližší nadriadený orgán. Ak takýto orgán nie je, v oblasti štátnej správy je príslušný ústredný orgán štátnej správy pre kontrolu vybavovania sťažností. Ak sťažnosť vybavil vedúci ústredného orgánu štátnej správy pre kontrolu vybavovania sťažností, podanie smerujúce proti vybaveniu takejto sťažnosti sa odloží podľa § 6 ods. 1 písm. f/.

Z obsahu pripojených spisov najvyšší súd zistil, že navrhovateľ podal dňa 1. januára 2012 sťažnosť proti predchádzajúcemu vybaveniu sťažnosti zaevidovanej pod č. 05/ST/2011/28 648/2011 v konaní č. 33162/2011.

V zmysle uvedených zákonných ustanovení najvyšší súd ustálil, že v predmetnej veci sa nejednalo o nezákonný zásah, pokiaľ odporca podanie navrhovateľa zo dňa 18. januára 2012 postúpil Mestu Dubnica

nad Váhom.

Konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy predstavuje subsidiárnu formu súdnej ochrany v správnom súdnictve, ktorú možno aplikovať iba v prípade, ak iná právna možnosť ochrany chýba. V prípade, ak bolo vydané rozhodnutie orgánu verejnej správy, je treba sa domáhať súdnej ochrany postupom podľa druhej alebo tretej hlavy piatej časti O. s. p.

Ustanovenie § 250v O. s. p. pojem „zásah“ nedefinuje; jeho definíciu neobsahuje ani iný zákon. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že ide o súdnu ochranu pred faktickými nezákonnými zásahmi orgánov verejnej moci, ktoré nie sú rozhodnutím alebo iným individuálnym aktom. Judikatúra považuje za zásah nezákonný resp. v širšom zmysle protiprávny, útok orgánov verejnej moci proti subjektívnym verejným právam fyzickej alebo právnickej osoby spočívajúci v postupoch orgánu verejnej správy alebo v jeho činnosti, úkone, pokyne, prípadne nečinnosti. Musí ísť o priamy zásah do subjektívnych verejných práv (napr. porušenie práva na život, práva na osobnú slobodu, práva na ochranu vlastníctva, práva na ochranu obydlia a pod.), ktorý trvá, prípadne trvajú jeho následky alebo hrozí jeho opakovanie. Takýto zásah orgánu verejnej správy správny súd nemôže zrušiť, môže však správnemu orgánu zakázať, aby v porušovaní dotknutého práva pokračoval a ak je to možné správnemu orgánu prikázať, aby obnovil stav pred zásahom.

Súd v danej veci musel posúdiť, či došlo k naplneniu jednotlivých znakov, ktorými je nezákonný zásah v ustanovení § 250v O. s. p. vymedzený:

- zásah nie je rozhodnutím,
- zásah bol zameraný priamo proti fyzickej alebo právnickej osobe alebo proti nim vykonaný,
- zásah alebo jeho dôsledky trvajú alebo hrozí jeho opakovanie,

Pre úspešnosť návrhu je rovnako potrebné aby,

- navrhovateľ vyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis,
- návrh bol podaný do 30 dní odo dňa, keď sa osoba dotknutá zásahom o ňom dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď k nemu došlo.
- navrhovateľ sa nedomáhal iba určovacieho výroku, že zásah je alebo bol nezákonný.

Náležitosťou návrhu o ochrane pred nezákonným zásahom je aj tvrdenie fyzickej alebo právnickej osoby o ukrátení na svojich právach a právom chránených záujmoch.

Najvyšší súd posúdil návrh navrhovateľa v intenciách definičných znakov, ktorými je nezákonný zásah vymedzený, a dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

Postúpenie podanej sťažnosti príslušnému orgánu nemožno považovať za zásah v zmysle § 250 v ods. 1 O. s. p., ktorý by bol vykonaný priamo proti navrhovateľovi a jeho dôsledky trvali. Jedná sa o postup vo vzťahu k inému orgánu verejnej správy pri vybavovaní sťažnosti proti vybavovaniu sťažnosti, kedy práva podávateľa sťažnosti nemohli byť priamo dotknuté.

Pokiaľ navrhovateľ následky zásahu a porušenie práva na inú právnu ochranu videl v tom, že bol odňatý svojmu „zákonnému sťažnostnému orgánu“, najvyšší súd ustálil, že postupom odporcu mu nemohla byť odňatá možnosť sa domáhať svojho práva na inom orgáne Slovenskej republiky v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Sťažnosť proti vybaveniu sťažnosti bude vybavená orgánom, ktorému bola postúpená, pričom výsledok prešetrovania sťažnosti bude navrhovateľovi oznámený v zmysle zák. o sťažnostiach. Na základe uvedeného nebolo dôvodné zakázať odporcovi porušovať právo na inú právnu ochranu navrhovateľa.

Nad rámec nutného odôvodnenia najvyšší súd uvádza, že pokiaľ navrhovateľ poukazoval na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 282/2011 zo dňa 21. júna 2011, z ktorého malo vyplývať, že v danej veci išlo o prenesený výkon štátnej správy, najvyšší súd konštatuje, že v prejednávanej veci navrhovateľ podal sťažnosť proti vybavovaniu sťažnosti v zmysle § 22 zák. o sťažnostiach. Predmetom konania o

sťažnosti bol teda postup orgánu verejnej správy pri vybavovaní sťažnosti, nie tzv. protestná agenda, ktorá bola predmetom skoršej sťažnosti.

Na základe vyššie uvedených dôvodov najvyšší súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný podľa § 250v ods. 4 vety štvrtej O. s. p. zamietol.

Keďže navrhovateľ nebol v konaní úspešný, súd mu právo na náhradu trov konania nepriznal (§ 250v ods. 5 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.